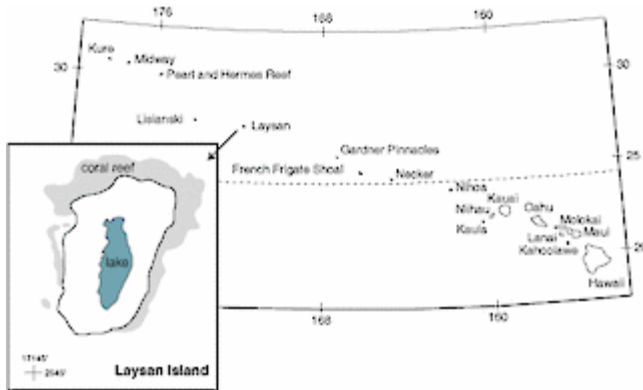

Beschrijving Laysantaling (*anas laysanensis*) in de natuur.

Leefgebied

Enkele van de meest ongewone en taxonomisch raadselachtige taxa van ploeterende eenden zijn endemisch voor afgelegen oceanische eilanden. De Laysan Duck, endemisch op de Hawaïaanse eilanden, is in historische tijden beperkt gebleven tot het kleine, afgelegen Laysan Island nabij het noordwestelijke uiteinde van de archipel. Als gevolg hiervan heeft deze soort misschien wel de meest beperkte verspreiding van alle levende eend, hoewel recent fossiel bewijs aangeeft dat hij ooit veel van de belangrijkste Hawaïaanse eilanden bewoonde.

Laysan Island. ongeveer 370 ha in totale oppervlakte, inclusief onbegroeide gebieden en het centrale hypersaline-meer waarvan de soort voor een groot deel van zijn ongewerkte dieet afhankelijk is, lijkt een draagvermogen te hebben van ongeveer 500 Laysan-eenden. Relatief langlevend met een lage voortplantingssnelheid, kan deze soort vliegen en doet dat ook, maar is veel meer geneigd om te lopen of te rennen, vooral bij het achtervolgen van zijn belangrijkste prooi, pekeltvliegen (Ephydridae). De anatomie van de Laysan Duck weerspiegelt deze gewoonten.

Tussen 1905 en 1925 was de soort bijna uitgestorven op Laysan Island, grotendeels vanwege de opzettelijke introductie van Europese konijnen, die de endemische vegetatie van het eiland bijna volledig vernietigde. Nadat de konijnen rond 1924 waren uitgehongerd, werd het eiland begroeid en herstelde de soort zich, hoewel 3 van de 4 andere endemische landvogels met uitsterven werden bedreigd.

Deze ernstige afname van de populatie verminderde de genetische diversiteit van de wilde populatie verder. Een andere, minder ernstige, afname van de populatie in 1993-1994 was blijkbaar te wijten aan een droogte, de daarmee samenhangende afname van pekeltvliegen en een vermoedelijke uitbraak van parasieten.

De Laysan Duck zal waarschijnlijk op de federale lijst van bedreigde diersoorten blijven staan vanwege zijn kleine populatie, beperkte verspreiding en kwetsbare eilandhabitat.

Vroeger was de Laysan Teal genoemd vanwege zijn kleine formaat, is de Laysan eend een, donkerbruin ploeterend met een prominente witte oogring; De geslachten lijken veel op elkaar. Witte bevedering op de kop en nek (leucisticism, verlies van pigmentatie) komt vaak voor bij deze soort en, net als bij bepaalde andere eilandsoorten, kan duiden op een verminderde genetische diversiteit van de

populatie. Bepaalde verenkleed, snavelkleur en gedragskenmerken suggereren een wilde eend afkomst, maar genetisch bewijs suggereert nu een andere evolutionaire geschiedenis.

Laysan taling, donkerbruine eend met prominent wit gebied rond het oog. Vaak uitgebreide witte bevedering op kop en nek, vooral van vrouwtjes of oudere vogels van beide geslachten. Snavel relatief kort en uitgesproken spatelvormig; Snavel geelachtig groen met variabele zwarte vlekken, soms een zadelachtige tekening vormend bij mannetjes, snavel dof oranje met variabele zwarte vlekken bij vrouwtjes. Sommige mannetjes vertonen wat lijkt op een vage groenachtige irisatie op het hoofd of de nek en hebben meestal licht opstaande centrale staartveren (krul); Anders lijken geslachten erg op elkaar. Bij beide geslachten is de spiegel groen tot groenachtig paars, en poten en voeten bleek, dof oranje, meestal helderder bij mannetjes.

Volwassen mannelijke Laysan Eend.

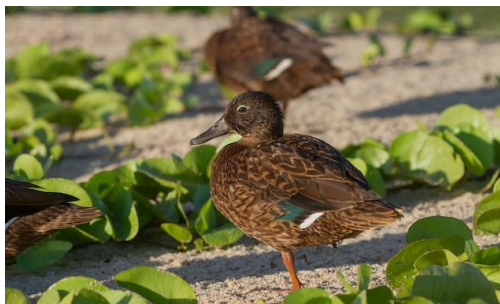
Donkerbruine, gevlekte eend met prominent wit gebied rond het oog. Let op geelachtig groene snavel met variabele zwarte vlek, indicatief voor mannetje.

Bij beide geslachten is de spiegel groen tot groenachtig paars en de poten en voeten dof oranje.

Volwassen vrouwelijke Laysan Eend.

Snavel dof oranje met variabele zwarte vlekken bij vrouwtjes.

Onvolwassen Laysan eend.

Let op een donkerder uiterlijk in het algemeen en het ontbreken van witte bevedering op hoofd, kin en nek.

